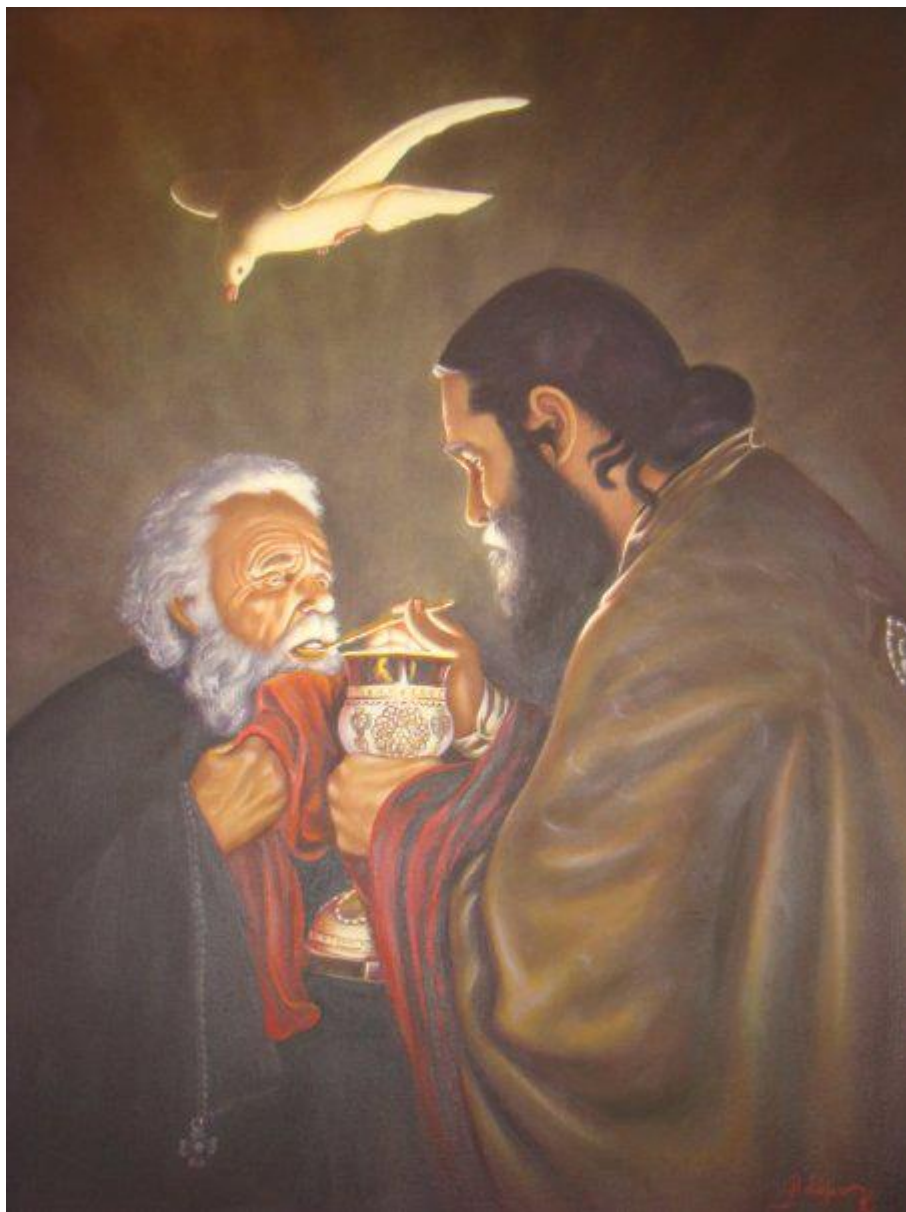

Ερμηνεύοντας την Θεία

Λειτουργία, αδελφοί μου χριστιανοί, βρισκόμαστε στο τμήμα εκείνο πού αναφέρεται στην Θεία Κοινωνία. Βρισκόμαστε δηλαδή στο σπουδαιότερο σημείο, γιατί όλα όσα έγιναν μέχρι τώρα στην Θεία Λειτουργία, έγιναν για την Θεία Κοινωνία. Ναι, αγαπητοί μου! Η Θεία Λειτουργία γίνεται για την Θεία Κοινωνία. Λένε μερικοί: Δεν πάω στη Λειτουργία. Κάνω την προσευχή μου σπίτι μου. Ναι, αλλά η Θεία Λειτουργία δεν είναι μια απλή προσευχή, είναι Τραπέζι! Είναι φαγητό. Η Θεία Λειτουργία γίνεται για να ακούσουμε «Λάβετε, φάγετε» και «Πίετε εξ αυτού πάντες». Η Θεία Λειτουργία γίνεται για να βγει ο Ιερέας στην Ωραία Πύλη κρατώντας το Άγιο Ποτήριο και να πει: «Προσέλθετε» ελάτε δηλαδή να κοινωνήσετε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού! Σ' αυτό, λοιπόν το τμήμα, σ' αυτό

πού πάει προς την Θεία Κοινωνία, βρισκόμαστε τώρα στην ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας.

Και επειδή τώρα αρχίζει νέο τμήμα, αρχίζει το τμήμα αυτό με θεία ευλογία. Στρεφόμενος λοιπόν ο Ιερέας στον λαό και κρατώντας τον Τίμιο Σταυρό λέγει: «Καί ἐσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων υμών». Και ευλογεί διά του Σταυρού τον λαό. Τά όσα ακούονται τώρα παρακάτω είναι σχετικά με την Θεία Κοινωνία. Αλλά πρώτα αναφέρονται δύο προλογικά αιτήματα. Το ένα είναι για τα Τίμια Δώρα, πού είναι πάνω στην Αγία Τράπεζα. Είναι μια δέηση προς τον Θεό, για να διαφυλαχθούν από κάποια ζημιά: Ποια ζημιά; Είτε να διασαλευθεί και να χυθεί το άγιο Ποτήριο με κάποιο απρόοπτο σεισμό- είτε κάποιος απρόσεκτος να ακουμπήσει πάνω στο άγιο Δισκάριο και να πέσουν οι θείοι Μαργαρίτες του Παναγίου Σώματος του Χριστού είτε, τέλος πάντων, να πέσει μέσα στο άγιο Ποτήριο κανένα ζώύφιο, όπως αυτό ήταν εύκολο να συμβεί τότε παλαιά στις κατακόμβες. Έτσι λοιπόν λέγει ο Ιερέας: «Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίων Δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν».

Το άλλο προλογικό αίτημα, προτού να πάμε προς την Θεία Κοινωνία, είναι να δεχθεί ο Θεός στο Ουράνιο Θυσιαστήριο την Θυσία πού του προσφέραμε και να μάς στείλει, να μάς «αντικαταπέμψη», όπως λέγει η δέηση, την Θεία του Χάρη. Ναι, αγαπητοί μου! Στην Θεία Λειτουργία προσφέραμε στον Θεό Πατέρα την Θυσία του Υιού Του, αυτή πού ο Ιησούς Χριστός πρόσφερε για μάς στον Γολγοθά. Με αυτή την Θυσία μόνο ευαρεστείται ο Θεός, με την Θυσία του Υιού του. Μόνο αυτή η Θυσία δίνει την άφεση των αμαρτιών μας και μόνο αυτή μάς ενώνει με τον Θεό. Λέγει, λοιπόν, ο Ιερέας στον Θεό: «Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά (δηλαδή, τα Άγια Δώρα) εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού Θυσιαστήριον, εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την Θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος, δεηθώμεν».

Και τώρα, μετά από αυτά τα προλογικά, προχωράμε για την ετοιμασία μας προς την Θεία Κοινωνία. Για να κοινωνήσουμε, αγαπητοί μου, το Σώμα και το Αίμα του Ιησού Χριστού μας το πρώτο και το κύριο πού πρέπει να κάνουμε είναι να παραδώσουμε τον εαυτό μας σ' Αυτόν. Να νοιώθουμε ότι είμαστε δικοί Του. Γιατί μόνο τότε θα έχουμε δικαίωμα στο Τραπέζι του! Έτσι λοιπόν ο Ιερέας, τώρα πού πάμε για την Θεία Κοινωνία λέγει την προτροπή «Την ενότητα της πίστεως», πού καταλήγει στο «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα». Να παραδώσουμε, δηλαδή, τον εαυτό μας στο Χριστό. Είναι βασικό αυτό τώρα πού προχωράμε προς την Θεία Κοινωνία. Και επειδή είναι βασικό, γι' αυτό και ο Ιερέας λέγει τώρα μία ωραία ευχή για την Θεία Κοινωνία, πού αρχίζει με αυτό ακριβώς πού είπαμε, το να παραδώσουμε δηλαδή τον εαυτό

μας στον Θεό. Λέγει: «Σοί παρακατατιθέμεθα την ζωήν ημών άπασαν και την ελπίδα Δέσποτα Φιλάνθρωπε...». Λέγει δε παρακάτω η ευχή να μάς αξιώσει ο Θεός να κοινωνήσουμε τα Άχραντα Μυστήρια – ακούστε τώρα γιατί κοινωνάμε -: **«Εις άφεσιν αμαρτιών»**, για να μάς συγχωρεθούν δηλαδή τα αμαρτήματά μας· **«εις Πνεύματος Αγίου Κοινωνίαν»**, για να αποκτήσουμε τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος· **«εις βασιλείας ουρανών κληρονομίαν»**, για να κερδίσουμε την αιώνια ζωή, τον γλυκό Παράδεισο. Γιατί ο Χριστός μάς το είπε καθαρά: **«Εάν μή φάγητε την Σάρκα του Υιού τού ανθρώπου και πίνητε αυτού το Αίμα, ούκ έχετε ζωήν εν εαυτοίς»**(Ιωάν. 6,53).

Και ακόμη κοινωνάμε για να έχουμε παρρησία στον Θεό με την προσευχή μας σ' Αυτόν. «Εις παρρησίαν την προς σε», λέγει ο Ιερέας. Για να μας έρθουν όμως με την Θεία Κοινωνία όλα αυτά τα αγαθά, αγαπητοί μου, πρέπει να κοινωνάμε «μετά καθαρού συνειδότος», με καθαρή δηλαδή την καρδιά, όπως το είπε στην αρχή η ευχή. Διαφορετικά, η Θεία Κοινωνία αποβαίνει εις «κρίμα» και «εις κατάκριμα», όπως λέγει στο τέλος η ευχή. Αλλά είναι και άλλες ευχές πού λέγει ο Ιερέας ως προετοιμασία για την Θεία Κοινωνία, αγαπητοί μου αδελφοί. Δεν αρκεί όμως ο χρόνος να τις πούμε τώρα. Θα συνεχίσουμε στο επόμενο κήρυγμά μας.

Ο Γόρτυνος Ιερεμίας

Πηγή: askitikon.eu